

Portu sleduji už od roku 1987, kdy jsem jako žáček školou povinný se zaujetím poslouchal rozhlasové přímé přenosy z Plzně. Porta pro mě měla vždy jakési magické kouzlo, toužil jsem být jednou u toho a snil o tom, že třeba jednou budu také stát na portovním jevišti. Na Portu jsem se chystal mnoho let a přestože bydlím asi 60 kilometrů od Plzně, tak dílem mé pohodlnosti a možná i dílem řečí, které o Portě poslední roky kolovaly, jsem se nikdy do Plzně neodhodlal přijet. Takže letos poprvé a již ne do Plzně, ale do Jihlavy.

Z Prahy do Jihlavy jsem přijel vlakem celkem v pohodě za něco přes dvě hodiny s přestupem v Havlíčkově Brodě. Kde se Porta odehrává jsem přesně nevěděl, ale sázel na to, že to zjistím už na nádraží z nějakého plakátu. Žel plakát nikde žádný nevisel a nikdo z mnou oslovených místních také nic o Portě nevěděl. (Poznámka: Prošel jsem v rámci kulturně poznávací činnosti velkou část města a plakátů jsem našel asi deset, nejvíc v okolí autobusového nádraží). Poté co jsem objevil první plakát jsem již místo konání bezpečně našel a leží asi 15 minut chůzí od vlakového nádraží (můžete jet i trolejbusem za 6 korun :-). Amfiteátr nedaleko zoologické zahrady u místního lesoparku na mě udělal velký dojem a myslím, že je do budoucna pro Portu ideálním místem. Asi 100 metrů od hlavní scény se na louce nacházelo tábořiště a o 200 metrů dál dvě hospody. (Poznámka: V Jihlavě bylo celkově neobyčejně málo restaurací a osvědčilo se mi na obědy chodit zpět do nádražní restaurace, kde vařili levně a dobře). Klasické stánky s párky, klobásami a langoši byly téměř všude a bohužel i v těsné blízkosti pódia. Z méně klasických stánků bych zmínil Whisky bar nebo stanoviště s umělým býkem, kde si mohli porťáci vyzkoušet jak dlouho se na býku udrží. Ve stáncích se točilo pivo Kozel za 15 korun a kofola rovněž za 15 korun.

První večer (středeční) začal v 19 hodin Vlajkou zahranou bez mikrofónů a zaujalo mě, že spousta lidí si tramskou hymnu zpívalo či pobrukovalo. V tu chvíli mě poprvé napadlo, že portovní duch není mrtev a z těch pěti stovek lidí, co jsem v hledišti napočítal, spousta z nich určitě patřila k těm, co na Portu jezdili dříve a Portě zůstali věrní. Dramaturgie večera byla podobná dramaturgii na Tramské portě, tedy soutěžní kapely měly své bloky mezi hosty večera.

Nejprve k hostům středečního večera. Prvním byl **Mirek Hofmann** a jeho **Zelenáci**. Zaznělo několik velmi starých písniček ze zlaté doby Greenhorns jako Casey Jones a Vlak v 05. Musím říci, že je nezvyk slyšet písničky jinak, než znám desek. Modernější country provedení mně příliš nesedlo, zvláště pak písně, které kdysi zpíval Josef Šimek. Ale ani po technické stránce skupina Zelenáci včetně Mirka Hofmanna neměla svůj den. Z dalších hostů ten večer vystoupila

Bokomara,

kteřá zde křtila své CD Miláček a největší ohlas měla s písničkou Antitrenková.

Robert Křesťan a jeho skupina

, která v současné době vystupuje jednak v komornější sestavě bez bicích a rovněž v rozšířené s bicími. Tentokrát zahrála v rozšířené sestavě a s basákem Petrem Vavříkem, jehož hru obdivuji. Křesťanovo vystoupení považuji za vrchol večera. Jako host si s kapelou 3 písničky zazpíval i Wabi Daněk, mimo jiné i píseň Montgomery. Večer zakončil

Wabi Daněk a Miloš Dvořáček

, jejichž vystoupení provázely technické problémy. (Wabi prý měl vybitou baterku ve snímáči, ale nakonec druhý den zjistil, že se netrefil do té správné díry (při zapojování kytary). Zazněly nejslavnější Wabiho písničky jako Rosa na kolejích, Píseň co mě učil listopad a třeba Papírové řetězy, ale přece jen, nebyla by pro nás od Tebe, Wabi, nějaká úplně nová písnička ?

Ted' k soutěžním kapelám prvního večera. Beru si k ruce svůj notýsek s poznámkami a předem přiznávám, že jsem si mnohem více všiml hupební stránky a mnohem méně pozornosti věnoval textům. Obecně všechny soutěžící kapely po všechny tři dny měly vysokou technickou úroveň a co kapela to výborná zpěvačka. Konkrétně a telegraficky: **Koňaboj** - čisté a barevně hezké vícehlasy, nadupaná hudba s prvky lidových písniček,

Burison

- dobrá bluegrassová kapela, nenadchla, neurazila,

Compromis

- kapela složená ze zástupců afrického kontinentu, hráli africkou hudbu a měli ten den největší ohlas u publika,

Pod kloboukem bossa

- postaveno na charisma výborně zpívající Martiny Strnadové, doprovázené na bonga svým bratrem, taková folková avantgarda :-),

Tereza Terčová

- kromě jejího hezkého hlasu si z písniček nepamatuji téměř nic,

Knezaplacení

- první písnička mi výrazně připomínala jednu písničku jihlavských Střepů, vokály čisté a průrazné, poslední písnička šlapala nejlépe, nicméně občas byla kapela rytmicky trochu rozhozená,

Kajkeri

- písničky s jazzovými prvky, vynikající zpěvák, moc se mi líbili.

Čtvrteční program začal ve 13 hodin vystoupením kapel, které se dostaly do semifinále, a které se odehrávalo kousek od hlavní scény. Zároveň se rozjela i třetí scéna v klubu nad hlavní scénou, kde měly kapely svůj recitál. Kde je klub A (vedlejší scéna) nikdo z okolo stojících lidí nevěděl a nedozvěděl jsem se to ani z Portýra, ale až přímo na štábu. Na vedlejších scénách pobývalo kolem padesáti posluchačů. Čtvrteční semifinále zahájil

Robert Křesťan

tentokrát se sestavou bez bicích a s kontrabasem místo baskytary. Osobně se mi tato

akustická sestava zamlouvá více, ale to je otázka osobního vkusu. Celý recitál poznamenala prudká průtrž mračen, což komentoval vedle stojící Wabi Daněk slovy: "To má za to, že se nemodlí:-)". Pak následoval první várka semifinalistů:

Josef Mačák

s uměleckým jménem Joseman - melodické písničky, příjemný hlas, ale hrál z listu,

Nestíháme

- nádherné dvojhlasy, zajímavé písničky, z celé Porty se mi líbili ze soutěžních kapel vůbec nejvíc a myslím si že měli postoupit do finále,

Two Flies

Blue Eyes

- bluegrassová kapela, u které mě zaujalo to, že hrála na jeden mikrofon. V polovině semifinále vystoupil se svým recitálem

Wabi Daněk a Miloš Dvořáček

a slyšel jsem od nich výborné vystoupení, pro mě nejlepší za několik let. Wabi hrál písně vážné i nevážné, zpíval několik písniček na okraji jeviště bez mikrofonu, jednu písničku v bluesrockovém stylu si zahrál i Miloš, což bylo příjemné zpestření. Odpoledne pokračovalo vystoupením dalších soutěžních kapel:

Aleš Musil

se doprovázel na klávesy, pamatuji si od něj písničku Indiánská zem, která výrazně připomínala Imagine od Lennona,

Shivers

- mám poznamenáno - dobře zahraná keltárna a

Jarda Holan

- pozdější vítěz semifinále, jehož písničky si dovedu představit v úpravě pro kapelu, druhá písnička mi připomínala Blondatou holku od Samsona. Odpoledne završilo nesoutěžní duo

Bejvávalo

, duo, které je spjato s jindřichohradeckou skupinou Jen tak tak, které zazpívalo 3 písně a jež mi přišlo technicky trochu slabší než soutěžní skupiny. Myslím, že by ze semifinále neměl postupovat jen jeden soutěžící. Na to doplatilo duo Nestíháme.

Večerní program po zahájení Vlajkou začal **Cop**, který letos slaví 25 let existence. Hrál s odpichem, ale přišlo mi, že měli méně povídat a více hrát. Z dalších hostů vystoupil

Žalman a spol

., zahrál standardně dobře nové i starší písničky (Barevný šál, Jdem zpátky do lesů),

Žofie Kabelková

se skupinou - ač většinou písničkáře nemusím, kapelové podání jejích písniček mě docela zaujalo a na závěr

Vojta Kidák Tomáško a

Ríša Melichar

, při jehož hraní se jeho věrní stáhli pod pódium, pozorně poslouchali a kdy mě podruhé napadlo, že tohle je asi to pravé, byť prořídlé, portovní publikum. Mezi hosty odehrály svůj blok tyto kapely:

Messalina

- folkové písničky, které razantní bicí dost zjednotvářovaly,

Kvinta

- s vynikajícím zpěvem Heleny Šimků, Kvinta se mi moc líbila a přál jsem jí Portu,

Rovnátko

- kapela, kterou jsem slyšel kdysi již na Folkovém kvítku, pěkné dvojhlasy, hráli s odpichem, žel přišlo mi že jejich pohyb na jevišti včetně mluveného slova je poněkud nepřirozený, odkoukaný z našeho šoubyznysu,

Martina Trchová

doprovázená na flétnu Karolínou Skalníkovou - ta flétna v písničkách byla moc pěkná,

The kýbl

- klasika bluegrass, bezchybný výkon, kvalitní zpěv,

FM Band

- skoro big beat, výborný zpěvák,

WC Svižníci

- pohodová muzika, pěkně barevně ladící dvojhlasy, moc se mi líbili.

Páteční semifinále odstartovala strakonická skupina **Messalina**, z dramaturgického hlediska jsem nechápal její zařazení mezi hosty, když minulý den byla mezi soutěžícími, ale po ní už přišli první soutěžící.

Martin

Jílek

- Z

pro mě nepochopitelných důvodů zařadil převzatou skladbu Naděje a touhy,

Bodlo

jsem neslyšel, neb jsem se šel podívat na vedlejší scénu na recitál Kvinty,

Arrest

- kapela hrající bluegrass, přišla oblečená ve vězeňském úboru,

Taverna

- opět bluegrassová kapela, hrající tentokrát převzaté skladby od New Grass Revival, tato skupina nakonec postoupila do finále. Druhým hostem pátečního odpoledne byl

Vojta Kidák Tomáško a Ríša Melichar

. Ač mě Kidákovy písně poslední doby příliš neoslovují, recitál jsem si pozorně poslechl a líbil se mi

A pokračovalo soutěžní klání:

Pocity

- kapela kamelotovského stylu, příjemně se poslouchali, ale opravdu není pro kapelu nutné, aby 3 kytary hrály stejný beglajt :-),

Sešlost

- písničky s prvky jazzu, docela pěkné, přišlo mi, že by se to možná dalo hrát s větším odpichem,

Free Grass

- opět bluegrassová kapela, pěkné vokály, líbila se mi ze všech bluegrassových kapel nejvíce. Celé odpoledne nesoutěžně zakončila skupina

Křupani

s Honzou Bicanem, který je znám svou typickou hrou na banjo a charakteristickým zpěvem (lovci intonačních nepřesností by si jistě přišli na své :-). Toho odpoledne bylo doslova přebbluegrassováno a protože nejsem bluegrassový nadšenec, kapely mně dost splývaly.

Napsal uživatel Malej Honza
Úterý, 08 Červenec 2003 04:00

Naštěstí v blízkosti pobýval jeden bluegrassový nadšenec, který mě zaškoloval v tom, co se u bluegrassu cení, co je dobré a co horší, ač se mi to na první poslech zdálo podobné. Obě semifinálová odpoledne naprosto skvěle a s vtipem uváděl Tomáš Tichý, hrající v bluegrassové kapele Nová sekce.

Páteční večer začal klasicky Vlajkou a po ní vystoupil vizovický **Fleret** s **Jarmilou Šulákovou**. Byl to pro mě nádherný zážitek, neb Jarmilu Šulákovou jsem s nimi ještě zpívat nikdy neslyšel. Zpívala v několika blocích a já se těšil až zase přijde na pódium. V přestávkách mezi svými bloky stála opodál a popíjela velkopopovické pivo. Další z hostů bylo asi desetičlenné seskupení

Eagles and Horses

, kteří hráli písničky J. Denvera naprosto profesionálně,

Luba Dvorak a The Big Rig Sweeties

z Kanady mě příliš nenadchli, neb styl amerického country příliš nemusím, písničky mi připadaly velmi podobné a rovněž příliš americký styl projevu na jevišti (pohyby, uvádění písniček) mě jaksi nebere. Posledním hostem byli

Poutníci

a smekám před nimi klobouk. Po odchodu Roberta Křesťana bych dal ruku do ohně za to, že je to konec Poutníků. Hráli skvěle a líbili se mi víc než Křesťanova kapela. Jejich zpěvák zpívá podobně jako Křesťan a jejich staré písničky znějí tak, jak je znám z desek Port.

K soutěžícím tohoto večera: **Zbyněk Hamřík** - pamatuji si jen jeho Dvořáckovský styl hry na kytaru, **Lístek** - pěkné, zajímavé, výborně zní v kapele pannova flétna, myslím že s tím co hrál Lístek s minulou sestavou se jejich současná produkce vůbec nedá srovnat, je to o třídu lepší, hlavně zajímavější, moc se mi líbili,

Madam

- dobře zahrané, ale písničky mi přišly hrozně dlouhé,

Jauvajs

- keltárna, zahráli dobře a měli u publika největší ohlas ze všech soutěžních kapel toho dne,

Křížová - Franc, Carrabina, Trepka, Taverna

- tyto kapely už jsem neslyšel, neb se u mne projevila únava po třídním poslechu a čas jsem vyplnil plodným tlacháním o budoucnosti tohoto světa s kapelníkem jedné kapely :-).

Poslední sobotní portovní den jsem již neabsolvoval, neb na pořadu byly další prázdninové zážitky. Přijel jsem domů k večeru, před spaním jsem si pustil rádio a po projetí stanic jsem narazil na Českem rozhlasu Praha na tříhodinový přímý přenos z dvorany Porty. Zaposlouchal jsem se tak jako poprvé v roce 1987. Letošní Porta mě vůbec nezklamala, hudbně ani nehudbně. Na všech třech scénách byl po celou dobu výborný zvuk, výměny kapel na jevišti probíhaly rychle a celkově měl program spád a byl bez jakýchkoliv prostojů.

Porta 2003, aneb mé nehudební i hudební postrehy

Napsal uživatel Malej Honza

Úterý, 08 Červenec 2003 04:00

Věřím, že se v Jihlavě začala psát nová kapitola Porty a že zde Porta zakotví. Věřím, že příští rok se vychytají některé organizační nedostatky, které letošní Portu provázely a že v příštích letech ji přibudou posluchači. Nemusí jich být mnoho tisíc jako kdysi, ale alespoň tolik, aby se důstojně zaplnil amfiteátr, a pro mladé kapely bylo vystoupení na Portě zážitkem na celý život, a zároveň takových jako byli Ti letošní, kteří si chtěli hudbu mladých kapel i velkých hvězd poslechnout. Přeji Portě hodně zdaru.